

бургския затвор поради подозрението, че е английски шпионин. Текстът звучи като песен, изляна сякаш на един дъх. Позволявам си да го цитирам, тъй като никой не му е обърнал внимание досега. Първата част е без номерация, втората и третата са означени.

Панихида за един български поет

Ти си ангелът горд,
Ти си тъмний акорд
на печалната слава — прости!
Кръз звезди падаш ти, с поломени /крила,-
в тях стрела окървавена — прости!
с тебе падат звезди без крила
Ангел черен през сън своите черни крила ще затвори
под звън през мъгла.
Звън последен — прости! Небеса без звезди — без простор
вън морето тъмней
Под безбурния взор на Сатурна в нощта пепелта
в твоята урна гасней.

2.

Ти слизаш, ти слизаш по тежките стълби
на своята мъка в подземен затвор
към щерни безлунни, студени и черни.

3.

Чашата на горестно
причастие
- черен плод на тиящи години
Аз предвкусих горестното щастие.

Вторият вариант в ръкописния Сборник 5 /Искуство/ 1914г. е разширен в 7 номерирани части с различен брой строфи от свободни стихове. Датирването, което споменахме 17-20 ноември 1914г. показва момента на написването, но не и преписването му в сборника, който е съставен вероятно в края на годината, защото съдържа датирани собствени творби и преводи, без никакъв ред на датировката от януари до декември 1914г., а “Панихидата” е на първо място. Над така преписания текст вероятно е имало снимка на Яво-